

АЈ, АЛИ-ПАША НА ХЕРЦЕГОВИНИ*

Ај, Али-паша на Херцеговини,
Лијепа Мара у Бишћу бијаше.
Ај, кол'ко су на далеко били,
Једно другом јаде задавали.
Књигу пише млади Али-паша:
„Ај, лијепа Маро, би ли пошла за ме?“
С Бишћа Мара њему поручује:
– Да ме просиш, не бих пошла за те,
Да с' ожениш, бих се отровала.

АЈ, ГДЈЕ СИ, ДРАГИ, ЖИВА ЖЕЉО МОЈА

Ај, гдје си, драги, аман,
Жива жељо моја, жива жељо моја,
Ај, жива сам те, аман,
Жељом пожељела!

Ај, живо ми је, аман,
Срце препукнуло, срце препукнуло,
Ај, као земља, аман,
Од жаркога сунца.

Ај, доћ' ће вр'јеме, аман,
И киша ће пасти, и киша ће пасти,
Земља ће се, аман,
Са кишом састати,
Ај, а ја с драгим, аман,
Никад ни до в'јека!

* Велика народна лира. Хиљаду песама народа Југославије. Песма број 19. Приредио Иван Ценерић. Народна књига, Београд 1953. Снимили Софка Николић и Химзо Половина.

АЈ, ГОРОМ ХОДИ ЛИЈЕПА ДЈЕВОЈКА*

Ај, гором ходи лијепа дјевојка,
Гором ходи, а гору проклиње,
Ај, зелен горо, аман, не зеленила се.

Ај, зелен горо, не зеленила се,
Стара мајко не веселила се,
Ај, а мој драги, аман, не оженио се.

Ај, мој зумбуле, ватром изгорио,
Мој чардаче сав се оборио,
Ај, ту ће мени, аман, младој додијати.

Ај, већ је мени, младој додијало,
Све по теби сама шетајући,
Ај, дуге ноћи, аман, сама проводећи.

АЈ, ДА САМ ЈАДНА СТУДЕНА ВОДИЦА

Ај, да сам јадна, аман, студена водица,
Ја бих знала, аман, гдје бих извирала:
Ај, извирала, аман, драгом под пенџером,

Ај, гдје се драги, аман, свлачи и облачи,
Не би л' ме се драги напојио,
Ај, не би ли ме, аман, на срцу понио!

* Снимила Зора Дубљевић.

АЈ, ЈА ЗАГРИЗОХ ЗЕЛЕНИКУ ЈАБУКУ

Ај, ја загризох зеленику јабуку,
Ај, и пољубих есмер-ђузел дјевојку!

Ај, а каква је зеленика јабука,
Ај, још је слађа есмер-ђузел дјевојка.

Ај, ој, дјевојко, златна моја Златијо,
Ај, а ко ти је такво име надио?

Ај, ил' си џенет, ил' џенетска хурија,
Ај, ил' те мајка у џенету родила?

„Ај, нисам џенет, нит' џенетска хурија,
Ај, већ ме мајка на душеку родила!“

ЕЈ, ЈА ЗАГРИЗОХ ШАРЕНИКУ ЈАБУКУ*

Еј, ја загризох шаренику јабуку,
Ај, и пољубих Есмер џузел дјевојку,
Ај, и пољубих Есмер џузел дјевојку.

Нит' је слађа шареника јабука,
Већ је слађа Есмер џузел дјевојка.

А ко ти је слатко име надио
Ханџар му се посред срца задио!

* Владан Недић, *Антологија народних лирских њесама*. Друго издање. Српска књижевна задруга, Београд 1977.

АЈ, ЈЕДВА ЧЕКАМ ДА СЕ МРАК НАВУЧЕ

Ај, једва чекам да се мрак навуче,
Да се мрак навуче, јаде мој,
Па да ми се под прозор привуче,
Под прозор привуче, драги мој.

Ај, да хиљаду пољубаца пане,
Пољубаца пане, јаде мој,
Ај, прије него б'јели дан осване,
Б'јели дан осване, драги мој.

Ај, да гледамо, како зора зори,
Како зора зори, јаде мој,
Ај, зора зори, наша љубав гори,
Наша љубав гори, драги мој.

Ај, љубав гори у срца се слива,
У срца се слива, јаде мој,
Ај, у твом луча у мом ватра жива,
У мом ватра жива, драги мој.

АЈ, КОЛИКА ЈЕ ОВА НОВА ГОДИНА

Ај, колика је ова нова година, година,
Ај, још је већи овај данак сриједа, сриједа,

Ах, ђе изгубих мог драгана лијепа.

2×

Ај, мој драгане, и ти ћеш се кајати, кајати,
Ај, а ја нећу за те сузе марити, марити!

АЈ, МЕНЕ МАЈКА ЈЕДНУ ИМА

Ај, мене мајка једну има, па има.
Бил, бил, бил, бил, бул, бул, бул.
Ај, мене мајка једну има, па има.

Ај, па ме даје за Алију севлију.
Бил, бил, бил...
Ај, па ме даје за Алију севлију.

Ај, а ја нећу за Алију севлију.
Бил, бил, бил...
Ај, а ја нећу за Алију севлију,
Бил, бил, бил...
Ај, већ ја хоћу за Алију бекрију!

АЈ, МИСЛИЛА САМ, О ЗЛУ НЕ МИСЛИЛА*

Ај, мислила сам, о злу не мислила,
Ај, шта би драгом, аман, ја за спомен дала.

Ај, кад би драгом, бошчалука дала,
Ај, сирота сам бошчалука немам.

Ај, кад би драгом, д'јело лице дала,
Ај, фалиће се међу јаранима.

Ај, не знам сама, шта би драгом дала,
Ај, даћу очи нек' му буду хвала,
Ај, а уз очи, аман, срце из њедара.

* Снимила Радмила Јагодић.

АЈ, САДИХ АЛМУ НА СРЕД ХАТ-МЕЈДАНА

Ај, садих алму на сред хат-мејдана,
Ај, чеках драгу, аман, три године дана.

Ај, кад је алма била за тргање,
Ај, моја драга, аман, дјеше за гледање.

Ај, дуну вјетар, сломи алми гране,
Ај, дође јаран, аман, одведе ми драгу.

Ај, још ме јаран у сватове зове,
Ај, да му будем, аман, дјевер уз дјевојку.

Ај, ако пођем нагледах се јада,
Ај, не пођем ли, аман, нећу видјет драгу.

АЈ, САН ЗАСПАЛА ДИЛБЕР САЈМА У БАШТИ

Ај, сан заспала, ај, сан заспала,
Дилбер Сајма у башти.

Ај, будило је, ај, будило је
Младо момче с бурмама.

„Ај, устај, Сајмо, ај, устај, Сајмо,
Сабах зора сванула.“

АЈ, САН ЗАСПАЛА ЛЕПА КАТА У МАЈКЕ

Ај, сан заспала, ај, сан заспала,
Лепа Ката у мајке.

Ај, будио је, ај, будио је
Лепи Јова с бурмама.

„Ај, устај, Като, ај, устај, злато,
Већ је зора сванула.“

АЈ, ШТО ЛИ МИ СЕ ТРАВНИК ЗАМАГЛИО*

Ај, што ли ми се, аман, Травник замаглио,
Аман, Травник замаглио,
Ај, или гори, аман, ил' га туга мори.
Ај, нити гори, аман, нит' га туга мори,
Аман, нит' га туга мори,
Ај, дјевојка га, аман, оком запалила.
Ај, дјевојка га, аман, оком запалила,
Аман, оком запалила,
Ај, чарним оком, аман, кроз срцали пенџер.

А КО ВАМ ЈЕ У КОЛУ

А ко вам је у колу,
Лјепа Мара у колу.

На Мари је кошуља
Истифаном везена,
А бисером кићена.

Бирај Маро кога ћеш
Ако хоћеш и мене
Ето зато крај тебе.

Ако нећеш никога
Бежи Маро из кола,
Сад се види сад се зна
Ко се коме допада.

* Снимио Неџад Салковић.

АКШАМ МРАЧЕ, МОЈ ПОБОГУ БРАТЕ

Акшам мраче, акшам мраче,
Мој побогу брате,
А јацијо, а јацијо,
Моја посестримо.

Пола ноћи, пола ноћи,
Пола добра мога,
А зорице, а зорице,
Моја душманице.

Да зна зора, да зна зора,
Шта је миловање,
Не ђ' сванула, не ђ' сванула,
За недељу дана,
А камоли, а камоли,
За два, за три сата.

АЛА МИ СЕ ОГРОЗДИЛА ВЕЊА

Ала ми се огроздила вења, аман, аман,
Ала ми се огроздила вења, срце моје,
Дош'о драги, тражи помирења.

А, мој драги, помирења нема, аман, аман,
А, мој драги, помирења нема, срце моје,
Волила сам, па заборавила.

Сад пролазе године и дани, аман, аман,
Сад пролазе године и дани, срце моје,
Али мени не долази драги...

АЛИЈА СЕ ЈЕЗЕРУ ПРИКРАДА

Алија се језеру прикрада
Да устр'јели утву златних крила.

Из језера нешто проговара;
Нисам вила да ми ломиш крила,
Већ дјевојка од зла побјегнула.

Мене мајка за недрага дала,
За недрага зарад пуста блага.
Волим млада по води пловити,
Нег' с недрагим у свили лежати.

АМАН, ЋЕВОЈКО*

Аман, ђевојко, узун љепото!
Твоје русе косе, моју памет носе,
Самељи ми жито,
Твоје русе косе, моју памет носе,
Самељи ми жито!

Аман, ђевојко, узун љепото!
За те чарне очи срце да искочи,
Самељи ми жито,
Твоје чарне очи, срце да искочи,
Самељи ми жито!

Аман, ђевојко, узун љепото!
Твоје грло д'јело, памет ми одни'ело,
Самељи ми жито,
Твоје грло д'јело, памет ми одни'ело,
Самељи ми жито!

* Петар Коњовић, *Моја земља*: 100 југословенских народних песама за један глас и клавир. Свеска III. Издавачка књижара „Напредак“, Београд, б. г.

АНЂЕЛИЈА ВОДУ ЛИЛА

Анђелија воду лила,
Ај над воду се наднијела.
Сама себи говорила:
„Ај, мили Боже, лијепа ти сам,
Још да су ми чарне очи,
Ај, све бих момке занијела.“

АНЂЕЛИЈА ВОДУ ЉЕЛА*

Анђелија воду љела,
Над воду се наднијела.
Сама себи бесједила:
„Мили Боже, л’јепа ли сам!
К’о што имам русе косе,
Још да су ми црне очи,
Црне очи и обрве,
Све бих момке премамила!“

* *Велика српска народна лира*. Збирка с 822 одабране песме. Песма број 6. Књижа-
ра Велим. Валожића, Београд 187?